

פרסומים שונים

אחד מן הדברים שאהבתי ועסקתי בהם היה בשטח הפרסומים. בכל מסגרת שפעלתי טיפלתי בכתיבה ופרסום של חוברת מתאימה. כך היה עם חוברות, בספרדית, על הגדנ"ע, על תנועת הנוער בקוסטה ריקה, כולל חומר למדריך (יחד עם אהרון ברנע ומרדכי חצור); חוברת על האגוד המקצועי באל-סלוודור (או.סה.אס); חוברת על האיגוד המקצועי בקוסטה ריקה (סה.סה.טה.דה.).

במאי 1967, בהיותי בשליחותי בקוסטה ריקה, בעת חגיגות 19 לעצמאות ישראל, ריכזתי הוצאת חוברת "ישראל בעיני הקוסטריקאים", בה מנהיגי המדינה, ממגזרים שונים, כתבו על התרשמותם מביקוריהם בארץ. באוקטובר 1968, בהיותי עדיין בקוסטה ריקה פורסמה עבודה שכתבתי, בספרדית, והצגתי כתלמיד שלא מן המניין ("שומע חופשי") בקורס "סוציולוגיה של השינוי החברתי", באוניברסיטת קוסטה ריקה, כשהמרצה היה הכומר נוניאז. שם החוברת: "היהודים והשינויים החברתיים" והיא פורסמה במסגרת 15 שנה למוסד "ידידות יהודית-נוצרית" שבראשות הכומר הררה.

מהארץ שלחתי גם הרבה כתבות לעיתון "לה רפובליקה" של קוסטה ריקה, בין השנים 1969-1972 (ולעתים הודפסו בעמוד הראשון) ותקופה מסוימת שלחתי כתבות לשידור בטלוויזיה בונצואלה ("ונביזיון"). לאורך כל השנים רואיינתי על ידי תחנות רדיו במדינות שונות מחו"ל (במיוחד ברזיל, ארגנטינה, פורטוגל, ספרד, איטליה, רדיו צרפת לאמריקה הלטינית, ב.בי.סי. לאמריקה הלטינית) על אירועים שונים שקרו בארץ, והייתי לפה למפלגה לאזורים דוברי פורטוגזית וספרדית.

ב-1991 פורסם בארץ המילון השימושי פורטוגזי-עברי; עברי-פורטוגזי, פרי עבודה של 3 שנים שלי ושל שושנה אשתי. המילון יצא לאור על ידי "אאורורה" וזכה למהדורה שנייה ב-1995 ואחר-כך למספר מהדורות בברזיל, על ידי חנות הספרים "ספר", כשהוא מומלץ לתלמידים בבתי הספר היהודיים בברזיל. בטקס ההשקה שמעון פרס כיבד אותנו בנוכחותו.

ערכתי גם את הביולטין "פנורמה", במשך כ-6 שנים (1996-2003) עבור לשכת המסחר ישראל-ברזיל לפי בקשת מנהלו, ידידי צבי חזן מקבוץ ברור-חיל.

שליחויות שונות

לאורך השנים ומסיבות שונות יצא לנו לצאת לשליחויות שונות בחו"ל, די ארוכות והן :

1954- כשאני עדיין רווק-להביא נערים ונערות במסגרת עליית הנוער מברזיל לברור-חיל.

1958-1959 – לתנועת "דרור" בברזיל-מטעם התנועה, הקבוץ והסוכנות היהודית.
1965-1969-לקוסטה ריקה, להקמת תנועת נוער ממלכתית ("מובימיאנטו נסיונל דה חובנטודס") מטעם משרד החוץ ומשרד הביטחון.
1978-1979-להונדורס, כיועץ ל"אנאש" (התאחדות לאומית של פועלים חקלאיים), מטעם ההסתדרות והאגודים המקצועיים האמריקאים.
1979-1980-המשך-לקוסטה ריקה, כיועץ ל-ס.ה.ס.ה.ס.ה. (הקונפדרציה של האיגודים המקצועיים הדמוקרטים הקוסטריקאים), מטעם ההסתדרות והאיגודים המקצועיים האמריקאים.
וגם לאל-סלוודור לאו.ס.ה.אס (התאחדות קהילתית סלוודורנית), באותה מסגרת.
1981-1984-לאל-סלוודור כיועץ ל"סענאפ" (מרכז לאומי לפריון עבודה), מטעם חברת תה"ל (תכנון המים לישראל).

במשך הזמן, קבלתי עוד 3 הצעות לצאת לשליחות ולאחר מחשבה החלטתי לא לקבל אותן. היו אלה:
בשנת 1970-לצאת לברזיל מטעם בנק הפועלים. נפגשתי עם יושב ראש הבנק, מר לוינסון, וכשכבר התחלתי בהכנות, קבלתי מהם פניה לדחות את תאריך היציאה למספר חודשים (הם לא ספרו לי שהיו בעיות בבנק שלהם בברזיל ולכן החליטו לדחות שליחת הנציג).
החלטתי אז לסרב להצעתם כיון שהתאריך החדש יכול היה להביא להפסד שנת לימודים לבני ניר. לא הצטערתי על כך והחלטתי אז להתחיל ללמוד באוניברסיטה והצלחתי לסיים 2 תארים (בי.איי ו-אם.איי) כמו-כן התחלתי את העבודה ההתנדבותית במפלגה שגרמה לי לסיפוק רב.
דחיתי גם פניה לצאת לשליחות מטעם קרן היסוד, למגבית היהודית בארגנטינה. למרות שלא אהבתי את עבודת גיוס כספים דחיתי את ההצעה כי ביקשו ממני שאצא בגפי ושהמשפחה תצטרף לאחר מספר חודשים. הם כנראה בססו את הצעתם על מקרה שקרה, כאשר יצאה משפחה שלמה לשליחות מטעמם ולאחר מספר חודשים ראו שהם לא התאימו ושלחו אותם חזרה ארצה.
הפעם השלישית שסירבתי להצעת שליחות הייתה של תה"ל בחלק השני של שנות ה-90 כאשר חן הרפז שהיה האחראי לאמל"ט הציע לי לצאת לרפובליקה הדומיניקנית לרכז פרויקט חקלאי. אני מתאר לי שנוסף לכך שהוא כבר הכיר אותי מהשליחות מטעמם באל-סלוודור, רצה גם לנצל את הקשרים המדיניים שהיו לי בדומיניקנה. באותה תקופה (של הצעה זו) כבר הייתי סבא וחשבתי שהגיע הזמן לסיים את הפרק הזה של שליחויות ארוכות וכך הודעתי לכן.

"אופקים"

אחרי שפרשתי לגמלאות, בהגיעי לגיל 65, בסוף 1996, התחלתי לעבוד בעמותת "אופקים", שמטרתה לטפח את הקשרים בין תנועות העבודה הישראלית ותנועות העבודה הסוציאל-דמוקרטיות בעולם. עבודה זו נמשכה כל זמן שהשגנו מימון לפעולותיה.